

Voorzitter en leden van de
Tweede Kamer der Staten Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Uw brief van	Ons kenmerk	Contactpersoon	Zoetermeer
	ACB/2001/27017		11 juli 2001
Onderwerp		Doorkiesnummer	
kosten cultuurbeleid, roulering ambtenaren			

Mevrouw de Voorzitter,

Bij de behandeling van de Cultuurnota 2001-2004 zijn door de fractie van D66 vragen gesteld over de rol van ambtenaren en over de overheadkosten van het ambtelijk bedrijf respectievelijk dat van de cultuurfondsen. Ik heb de Kamer toegezegd op deze kwestie schriftelijk terug te komen.

De eerste vraag had betrekking op ambtenaren die de contacten met het culturele veld onderhouden. De zorg werd uitgesproken dat ambtenaren zo lang op één positie werkzaam zijn dat daarmee als het ware kleine koninkrijkjes ontstaan. Ik deel deze zorg niet. Ten eerste werkt het cultuurbeleid niet op die manier. Subsidiebeslissingen worden niet door ambtenaren genomen. Cultuur is bij uitstek een beleidsterrein dat in zijn individuele subsidiebeslissingen in hoge mate de ambtelijke invloed uitsluit. Het advies van externe deskundigen is immers doorslaggevend.

Ten tweede is het niet zo dat cultuurambtenaren niet of nauwelijks rouleren. De cijfers van de afgelopen jaren wijzen dat uit. Zo is gerekend vanaf 1997 slechts 48% van de departementale cultuurambtenaren boven schaal 11 in functie gebleven. Het resterende gedeelte is door- of uitgestroomd.

Het rijksbeleid inzake roulering van ambtenaren, waaraan in de

vraagstelling wordt gerefereerd, heeft betrekking op de ambtenaren vanaf schaal 15. Deze vallen onder de Algemene Bestuursdienst, ressorterend onder de Minister van BZK. Roulering van de functies van directeur-generaal en secretaris-generaal vindt plaats conform het *Besluit van 8 december 2000, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 in verband met de positie van topambtenaren binnen de Rijksdienst* (Staatsblad 2000, 554). Het besluit komt erop neer dat leden van de topmanagementgroep worden aangesteld op voordracht van de Minister van BZK. Deze benoemt, in overeenstemming met de betrokken vakminister, de topambtenaar voor een bepaalde periode (maximaal zeven jaar). Er is een overgangsrecht voor 'zittende' topambtenaren: hun benoeming zal niet eerder eindigen dan op 1 januari 2003. De Minister van BZK heeft deze groep ambtenaren in dienst, en is verantwoordelijk voor hun roulering.

In de schalen 16 tot en met 18 neemt het vakdepartement zelf het initiatief. Voor de roulering van die categorie ambtenaren gelden de richtlijnen van de ABD. Daarin is de aanbevolen gemiddelde verblijfsduur vijf jaar. Over benoeming en ontslag van deze ABD-leden is overeenstemming met de Minister van BZK vereist. De departementen zijn verplicht relevante loopbaaninformatie over deze ambtenaren en over vrijkomende functies bij de ABD te melden. Binnen het departement van OCenW wordt deze categorie actief gevolgd met behulp van competentie management en *management reviews*.

Concluderend zie ik geen aanleiding om het departementale personeelsbeleid te wijzigen.

De tweede vraag heeft betrekking op de kosten van het ambtelijk apparaat in relatie tot de programmakosten, alsook de apparaatskosten van de fondsen in relatie tot hun totale kosten. De veronderstelling, besloten in de vraagstelling, dat er een disproportioneel gedeelte van de beschikbare middelen voor cultuur gestoken wordt in apparaatskosten, is niet houdbaar.

Ten eerste is het niet zo dat de kosten van het ambtelijk apparaat, de Raad voor Cultuur inbegrepen, worden gedekt uit de cultuurbegroting. Deze posten corresponderen eenvoudig niet met elkaar binnen de rijksbegroting; direct noch indirect.

Ten tweede liggen de beheerskosten (gedefinieerd als alle andere uitgaven dan subsidie) van de cultuurfondsen, gerekend vanaf 1997, stabiel op 9% van de totale kosten. Ervan uitgaand dat daaruit ook het werk van de talloze adviseurs wordt betaald acht ik dat geen onredelijke verhouding. Het niveau

van dienstverlening, uitvoering van subsidieregelingen en verantwoording is zonder meer goed. Waar ik initiatieven van fondsen om tot grotere samenwerking te komen, zoals de voorgenomen fusie van het Fonds voor de Podiumkunsten en het Fonds voor Amateurkunst, van harte ondersteun en stimuleer, doe ik dat vooral vanwege de te verwachten synergetische effecten.

Alles bijeen genomen zie ik geen indicaties voor een scheve verhouding tussen de apparaatskosten van departement en fondsen en de ruim 1,3 miljard die jaarlijks voor cultuur wordt uitgetrokken in de vorm van subsidies en specifieke uitkeringen.

De Staatssecretaris van Cultuur

Dr. F van der Ploeg